

NOTA VAN WIJZIGING
(Ingezonden bij brief van 27 juli 1960)

Nr. 10

In het wetsontwerp worden de navolgende wijzigingen aangebracht:

I. **Artikel 4**, eerste lid, letter *c*, wordt gelezen:

c. winst uit aanmerkelijk belang.

II. In **artikel 8**, letter *b*, wordt na „verliezen” ingevoegd: uit het verleden.

III. **Artikel 8**, letter *c*, wordt gelezen:

c. voordelen behaald met of bij het staken van een onderneming tot een bedrag van f 7 500, voor zover het aldus bepaalde bedrag uitgaat boven hetgeen op de voet van artikel 17a ten laste van de winst wordt gebracht.

IV. Aan **artikel 10** wordt een lid toegevoegd, luidende:

5. Na het tot stand komen van een beschikking, door Onze Minister krachtens het vierde lid genomen, wordt onverwijld een voorstel van wet tot goedkeuring van die beschikking aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal gezonden. Indien het voorstel wordt ingetrokken of indien een van de Kamers der Staten-Generaal tot het niet-aannemen van het voorstel besluit, wordt de beschikking onverwijld ingetrokken.

V. In **artikel 11**, eerste en tweede lid, wordt „f 3 000” vervangen door: f 2 000.

In het eerste lid, tweede volzin, van dit artikel wordt „het maken van voortbrengingskosten van een bedrijfsmiddel” vervangen door: het maken van voortbrengingskosten te dier zake.

Onder vernummering van het vierde tot en met het negende lid van dit artikel in vijfde tot en met tiende lid, wordt na het derde lid een lid ingevoegd, luidende:

4. Met investeren in bedrijfsmiddelen wordt gelijkgesteld het investeren in een verbetering van gronden, waarvan de kosten plegen te worden afgeschreven.

In het tot vijfde lid vernummerde vierde lid en in het tot zesde lid vernummerde vijfde lid, eerste volzin, van dit artikel worden „een bedrijfsmiddel” en „het bedrijfsmiddel” vervangen door onderscheidenlijk een zaak en de zaak.

Aan het artikel wordt een lid toegevoegd, luidende:

11. Op een beschikking, door Onze Minister krachtens het tiende lid genomen, is het vijfde lid van artikel 10 van overeenkomstige toepassing.

VI. In **artikel 14**, eerste lid, eerste volzin, wordt het woord „overtreft” vervangen door: overtreffen.

In het derde lid van dit artikel wordt tussen de woorden „Voor” en „toepassing” ingevoegd het woord: de.

VII. **Artikel 15**, tweede lid, wordt gelezen:

2. Bij ontbinding van een huwelijksgemeenschap waartoe het vermogen van een onderneming behoort, anders dan door het overlijden van degene voor wiens rekening de onder-

neming wordt gedreven, wordt, behoudens voor de toepassing van artikel 11, het aandeel in dat vermogen dat op het onmiddellijk daaraan voorafgaande tijdstip krachtens huwelijksvermogensrecht toekomt aan de echtgenoot van hem voor wiens rekening de onderneming wordt gedreven, geacht op dat tijdstip aan hem aan wie het krachtens erfrecht of huwelijksvermogensrecht toekomt, te zijn overgedragen tegen de waarde welke daaraan in het economische verkeer kan worden toegekend.

VIII. Na **artikel 17** wordt ingevoegd:

Artikel 17a. 1. Ingeval in rechtstreeks verband met en uiterlijk zes maanden na het staken van een onderneming periodieke uitkeringen als bedoeld zijn in artikel 22, eerste lid, letter g, worden bedongen, wordt de waarde welke daaraan ten tijde van het staken in het economische verkeer kan worden toegekend, voor zover deze de winst behaald met of bij het staken niet te boven gaat, tot een bedrag van ten hoogste f 100 000 ten laste van die winst gebracht, mits de uitkeringen:

a. strekken ter verzorging van de gewezen ondernemer, zijn echtgenote en zijn minderjarige kinderen en pleegkinderen;

b. uitsluitend van het leven van de gerechtigden afhankelijk zijn en, voor zover zij aan de kinderen of pleegkinderen toekomen, tevens een einde nemen bij hun meerderjarigheid;

c. dadelijk dan wel, indien de verzorging niet mede de ondernemer zelf betreft, bij diens overlijden ingaan.

2. Onze Minister kan, onder nadere door hem te stellen voorwaarden, afwijkingen toestaan van het bepaalde in het eerste lid, letters a, b en c.

IX. In **artikel 20**, eerste lid, **artikel 21** en **artikel 26**, eerste lid, wordt „winst” vervangen door: winst uit onderneming.

X. Na **artikel 20** wordt ingevoegd:

Artikel 20a. Tot de inkomsten uit arbeid behoren niet de voordelen uit het deelnemen aan loterijen en andere kansspelen, als bedoeld zijn in artikel 2, eerste lid, van de Wet op de loterijbelasting.

XI. In **artikel 28** wordt „inkomsten uit vermogen of uit andere hoofde” vervangen door: onder artikel 27 vallende inkomsten, andere dan die uit dienstbetrekking.

XII. In het opschrift boven **artikel 34** wordt „Winst uit vervreemding van aandelen of winstbewijzen” vervangen door: *Winst uit aanmerkelijk belang*.

XIII. **Artikel 34** wordt gelezen:

Artikel 34. 1. Winst uit aanmerkelijk belang is het niet als winst uit onderneming of als inkomsten uit vermogen aan te merken voordeel uit de vervreemding van tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen in, of winstbewijzen van een vennootschap welke kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld. Het voordeel wordt gesteld op de overdrachtsprijs verminderd met de verkrijgingsprijs.

2. Indien de berekening van het voordeel leidt tot een negatief bedrag, wordt dit aangemerkt als een verlies uit aanmerkelijk belang. Met dat verlies wordt uitsluitend rekening gehouden op de voet van artikel 49b.

3. Een aanmerkelijk belang wordt aanwezig geacht indien de belastingplichtige in de loop van de laatste vijf jaren, al dan niet tezamen met zijn echtgenoot en zijn bloed- en aanverwanten in de rechte lijn en in de tweede graad van de zijlinie, voor meer dan een vierde gedeelte, en, al dan niet tezamen met zijn echtgenoot, voor meer dan een twintigste gedeelte van het nominaal gestorte kapitaal onmiddellijk of middellijk aandeelhouder is geweest.

4. Onder overdrachtsprijs wordt verstaan de tegenprestatie bij de vervreemding, verminderd met de ten laste van de ver-

vreemder komende kosten en vermeerderd met de door de vervreemder op de aandelen ontvangen liquidatie-uitkeringen, voor zover deze niet zijn begrepen onder de inkomsten als bedoeld zijn in artikel 22, eerste lid, letter e. Onder verkrijgingsprijs wordt verstaan de tegenprestatie bij de verkrijging vermeerderd met de ten laste van de verkrijger gekomen kosten. De overdrachtsprijs en de verkrijgingsprijs worden ten minste gesteld op het gemiddeld op de desbetreffende aandelen gestorte kapitaal.

5. Ingeval een overdrachtsprijs of een verkrijgingsprijs ontbreekt of is bedongen bij een niet onder normale omstandigheden gesloten overeenkomst, wordt als overdrachtsprijs, onderscheidenlijk verkrijgingsprijs aangemerkt de waarde welke ten tijde van de vervreemding, onderscheidenlijk de verkrijging in het economische verkeer aan de aandelen of winstbewijzen kan worden toegekend.

6. Ten aanzien van aan het vermogen van een onderneming onttrokken aandelen of winstbewijzen geldt als verkrijgingsprijs de waarde welke daaraan ten tijde van de onttrekking in het economische verkeer kan worden toegekend.

7. Het brengen van aandelen of winstbewijzen in het vermogen van een onderneming wordt met vervreemding gelijkgesteld.

8. Ten aanzien van krachtens erfrecht of huwelijksvermogensrecht opgekomen aandelen of winstbewijzen geldt als verkrijgingsprijs die welke geldt voor de erfflater, onderscheidenlijk degene van wiens zijde zij in de gemeenschap zijn gevallen. De scheiding van een nalatenschap of van een huwelijksgemeenschap binnen twee jaren na het overlijden van de erfflater of na de ontbinding van de gemeenschap wordt niet als vervreemding aangemerkt.

9. Het achtste lid vindt geen toepassing met betrekking tot een overgang van aandelen of winstbewijzen krachtens erfrecht of huwelijksvermogensrecht, mits bij de aangifte waarin begrepen is het belastbare inkomen van de erfflater, onderscheidenlijk degene van wiens zijde de aandelen of winstbewijzen in de gemeenschap zijn gevallen de gezamenlijke belanghebbenden zulks schriftelijk verzoeken. Alsdan wordt een zodanige overgang met vervreemding gelijkgesteld.

XIV. Na **artikel 34** wordt ingevoegd:

Artikel 34a. 1. Op verzoek van de belastingplichtige blijft het voordeel uit de vervreemding van aandelen of winstbewijzen in het kader van een fusie buiten aanmerking.

2. Een fusie wordt aanwezig geacht indien een of meer binnen het Rijk gevestigde vennootschappen tegen uitreiking van eigen aandelen of winstbewijzen alle of nagenoeg alle aandelen in en winstbewijzen van een andere vennootschap verwerven, ten einde de onderneming van die vennootschap en die van een andere in financieel en economisch opzicht duurzaam in een eenheid samen te brengen. Hierbij worden aandelen of winstbewijzen welke reeds toebehoren aan een bij de fusie betrokken vennootschap mede in aanmerking genomen.

3. De in het kader van een fusie verworven aandelen of winstbewijzen worden alsdan geacht tot een aanmerkelijk belang te behoren, zo zij daartoe niet reeds behoren ingevolge artikel 34, derde lid. Als verkrijgingsprijs van de verworven aandelen of winstbewijzen wordt aangemerkt de verkrijgingsprijs van de in het kader van de fusie vervreemde aandelen of winstbewijzen. Bij latere vervreemding van in het kader van een fusie verworven aandelen of winstbewijzen blijft bij het bepalen van het daaruit voortvloeiende voordeel buiten aanmerking de na de fusie ingetreden waardestijging van aandelen of winstbewijzen die uitsluitend ingevolge de eerste volzin tot een aanmerkelijk belang behoren. Deze waardestijging wordt gesteld op het bedrag van de winst uit aanmerkelijk belang, die zou zijn bepaald, indien artikel 34 ten aanzien van deze aandelen of winstbewijzen toepassing zou hebben gevonden.

4. Het kapitaal dat op de in het kader van een fusie verworven aandelen is gestort, wordt, voor zover dit het op de

vervreemde aandelen gestorte kapitaal te boven gaat, voor de toepassing van de artikelen 22, eerste lid, letter *e*, 25 en 27, derde lid, ten aanzien van alle houders van aandelen in de desbetreffende vennootschap niet als gestort kapitaal aange-merkt.

5. Onze Minister kan, onder nadere door hem te stellen voorwaarden, afwijkingen toestaan van het bepaalde in het tweede lid.

6. De vraag of een fusie aanwezig is wordt bij uitspraak van de inspecteur belast met de aanslagregeling voor de vennootschapsbelasting op een vóór de vervreemding van de aandelen of winstbewijzen door de desbetreffende vennootschap in te dienen verzoek beslist.

Artikel 34b. 1. Winst uit aanmerkelijk belang wordt beschouwd te zijn genoten op het tijdstip waarop de tegenprestatie bij de vervreemding:

a. ontvangen of verrekend is, ter beschikking van de belastingplichtige is gesteld of rentedragend is geworden; dan wel
b. vorderbaar en tevens inbaar is geworden.

2. Ingeval een overdrachtsprijs ontbreekt wordt de winst uit aanmerkelijk belang geacht te zijn genoten ten tijde van de vervreemding.

XV. Artikel 36, eerste volzin, wordt gelezen:

Tot de kosten van een onderneming of tot de aftrekbare kosten behoren niet de wegens genoten winst of inkomsten geheven dividendbelasting, loonbelasting en loterijbelasting.

XVI. In artikel 37, eerste lid, letter *d*, wordt „premies ingevolge de Algemene Ouderdomswet (*Stb.* 1956, 623) en de Algemene Kinderbijslagwet” vervangen door: premies ingevolge de Algemene Ouderdomswet (*Stb.* 1956, 623), de Algemene Weduwen- en Wezenwet (*Stb.* 1959, 139) en de Algemene Kinderbijslagwet.

Voorts wordt aan dit artikel een lid toegevoegd, luidende:

4. Voor de toepassing van artikel 5, tweede en derde lid, worden de premies ingevolge de Algemene Ouderdomswet, de Algemene Weduwen- en Wezenwet en de Algemene Kinderbijslagwet niet als persoonlijke verplichtingen beschouwd.

XVII. In artikel 38, eerste lid, letter *b*, wordt „twee percent” vervangen door: twee en een half percent.

Voorts wordt in letter *c* „f 200” vervangen door: f 120.

XVIII. Artikel 40, derde en vierde lid, worden gelezen:

3. Binnenlands inkomen is het in artikel 41 omschreven onzuivere inkomen binnen het Rijk (binnenlands onzuiver inkomen), verminderd met de als persoonlijke verplichtingen aan te merken:

a. rente van schulden, verzekerd door hypotheek op een binnen het Rijk gelegen of gevestigde onroerende zaak;

b. premies ingevolge de Algemene Ouderdomswet, de Algemene Weduwen- en Wezenwet en de Algemene Kinderbijslagwet.

4. Bij het bepalen van het binnenlandse inkomen vindt Hoofdstuk II overeenkomstige toepassing.

XIX. Artikel 41, eerste lid, letter *a*, wordt gelezen:

a. winst uit binnenlandse onderneming, zijnde een onderneming die, of het gedeelte van een onderneming dat wordt gedreven met behulp van een binnen het Rijk aanwezige vaste inrichting — landbouwgronden daaronder begrepen — of van een vaste vertegenwoordiger binnen het Rijk;

In het eerste lid, onder 5°, van dit artikel wordt na „artikel 34” ingevoegd: of artikel 34a.

Het eerste lid, letter *c*, van dit artikel wordt gelezen:

c. winst uit aanmerkelijk belang, indien de vennootschap binnen het Rijk is gevestigd.

Het derde lid van dit artikel wordt gelezen:

3. Voor de toepassing van het eerste lid, letter *b*, onder 1°, wordt de Nederlander die, uit hoofde van een dienstbetrekking en in een onderneming waarvan de leiding binnen het Rijk is gevestigd, werkzaam is of is geweest op een vervoermiddel dat het verkeer onderhoudt tussen plaatsen buiten en plaatsen binnen het Rijk dan wel tussen plaatsen buiten het Rijk onderling, geacht die dienstbetrekking binnen het Rijk te vervullen of te hebben vervuld. Deze bepaling vindt geen toepassing indien het loon uit die dienstbetrekking of vroegere dienstbetrekking is onderworpen aan een belasting welke vanwege een ander deel van het Koninkrijk of een andere Mogendheid wordt geheven.

XX. Aan artikel 44 wordt een lid toegevoegd, luidende:

5. Indien enig feit grond oplevert voor het vermoeden dat het verlies te hoog is vastgesteld kan de inspecteur de beschikking bij uitspraak herzien. Een feit dat de inspecteur bekend was of redelijkerwijs bekend had kunnen zijn, kan geen grond voor herziening opleveren. De bevoegdheid tot herziening vervalt door verloop van vijf jaren na de vaststelling van de beschikking.

XXI. Artikel 45, tweede lid, wordt gelezen:

2. Het belastbare inkomen wordt, uitsluitend voor de toepassing van de tabel, verminderd met f 4,50 voor elke dag van het kalenderjaar waarvoor de belastingplichtige aantoonde dat zijn niet duurzaam gescheiden levende echtgenote gedurende ten minste drie en een half uur werkzaamheden heeft verricht in dienstbetrekking, dan wel ten minste drie en een half uur achtereenvolgende werkzaamheden heeft verricht, hetzij in haar onderneming of in die van haar man, hetzij voor het verwerven van inkomsten uit arbeid anders dan uit dienstbetrekking. Een vermindering voor zes dagen wordt verleend voor elke kalenderweek waarvoor de belastingplichtige aantoonde dat de vorenbedoelde werkzaamheden gedurende ten minste achttien uren zijn verricht. De vermindering bedraagt ten hoogste f 1 000. Ten aanzien van de buitenlandse belastingplichtige, worden de vorenbedoelde werkzaamheden slechts in aanmerking genomen voor zover de voordelen daaruit tot het binnenlandse onzuivere inkomen behoren.

XXII. Artikel 48, eerste lid, letter *d*, wordt gelezen:

d. winst uit aanmerkelijk belang.

Voorts wordt aan het tweede lid een volzin toegevoegd, luidende: De belastingvoet van winst genoten krachtens de werking van artikel 15, eerste lid, en van winst uit aanmerkelijk belang bedraagt echter twintig percent.

XXIII. Artikel 49, eerste lid, tweede volzin, wordt gelezen:

Onder die inkomsten wordt begrepen een met het oog op de over die inkomsten verschuldigde inkomstenbelasting uitgekeerd dividend in contanten, voor zover dit niet meer bedraagt dan vijftientwintig percent van de nominale waarde van de uitgereikte aandelen en van de bijschrijving op aandelen.

XXIV. Na artikel 49 wordt ingevoegd:

Artikel 49a. De belasting over inkomsten, als bedoeld zijn in artikel 22, eerste lid, letter *e*, en artikel 27, derde lid, en genoten uit aandelen die gedurende de laatste tien jaren ten aanzien van de belastingplichtige of van een ander tot een aanmerkelijk belang hebben behoord, wordt verminderd met twintig percent van het bedrag waarmede de verkrijgingsprijs van die aandelen het gemiddeld daarop gestorte kapitaal te boven gaat, voor zover dat verschil niet meer bedraagt dan die inkomsten en niet reeds ten aanzien van vroegere uitkeringen in aanmerking is genomen.

Artikel 49b. 1. Ter zake van het verlies uit aanmerkelijk belang wordt een bedrag van twintig percent daarvan verrekend met en ten hoogste tot het bedrag van de belasting over

achtereenvolgens het kalenderjaar waarin het verlies is geleden, het voorafgaande en de zes volgende kalenderjaren.

2. De verrekening met de belasting over het voorafgaande kalenderjaar geschiedt door vermindering van de aanslag bij beschikking van de inspecteur.

3. Rechtsmiddelen tegen een zodanige beschikking kunnen uitsluitend betrekking hebben op de grootte van het te verrekenen bedrag alsmede op de toepassing van dit artikel.

4. Ingeval de inspecteur van een aangifte, waarin een met de belasting over het voorafgaande jaar te verrekenen bedrag is opgenomen, afwijkt in diër voege dat geen verrekening plaats vindt en geen aanslag wordt vastgesteld, geeft hij daarvan bij beschikking kennis aan de belastingplichtige.

XXV. **Artikel 51**, eerste lid, wordt gelezen:

1. Als voorheffingen worden aangewezen de geheven dividendbelasting, loonbelasting en loterijbelasting, betrekking hebbende op bestanddelen van het onzuivere inkomen met uitsluiting van de bij naheffing toegepaste verhoging.

Voorts wordt onder vernummering van het tweede lid tot derde lid na het eerste lid een nieuw tweede lid ingevoegd, luidende:

2. Indien de belastingplichtige geen belasting verschuldigd is en de bij het eerste lid aangewezen voorheffingen in totaal meer bedragen dan f 10, worden deze op zijn verzoek bij een door de inspecteur te nemen beschikking teruggegeven. Het verzoek geschiedt bij een aangifte, waarvan Onze Minister het formulier vaststelt.

XXVI. **Artikel 52**, eerste lid, wordt gelezen:

1. Geen aanslag wordt vastgesteld en verrekening van loonbelasting blijft achterwege indien het belastbare inkomen niet meer dan f 7 450 bedraagt en het onzuivere inkomen voor niet meer dan f 7 450 bestaat uit aan inhouding van loonbelasting onderworpen inkomsten en voor niet meer dan f 300 uit andere bestanddelen. Met betrekking tot de ten laste van de belastingplichtige geheven dividendbelasting en loterijbelasting is het tweede lid van artikel 51 van overeenkomstige toepassing.

Voorts wordt aan dit artikel een lid toegevoegd, luidende:

3. Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur het in het eerste lid genoemde bedrag van f 7 450 te wijzigen indien de loongrens voor het verzekerd zijn ingevolge de Ziektewet (*Stb.* 1929, 329), dan wel het inkomen waarover ten hoogste premie ingevolge de Algemene Ouderdomswet wordt geheven, wordt gewijzigd, met dien verstande dat het bedrag niet hoger wordt gesteld dan die loongrens of dat inkomen.

XXVII. In **artikel 53**, eerste lid, wordt, onder wijziging van de letteraanduiding „c” in: d, na het bepaalde onder letter b ingevoegd:

c. indien ter zake van een verlies uit aanmerkelijk belang aanspraak bestaat op verrekening op de voet van artikel 49b.

Voorts wordt in het vierde lid van dit artikel „letter b” vervangen door: letters b en c.

XXVIII. In **artikel 56** wordt „landgoederen in de zin van de Natuurschoonwet 1928 (*Stb.* 63)” vervangen door: op de voet van de Natuurschoonwet 1928 (*Stb.* 63) aangewezen landgoederen.

XXIX. **Artikel 57**, derde lid, tweede volzin, wordt gelezen:

Alsdan wordt op zijn verzoek dat gedeelte van de winst niet op de voet van de tabel, doch naar een belastingvoet van vijftien procent belast.

XXX. Aan **artikel 58** wordt een lid toegevoegd, luidende:

3. Artikel 44, vijfde lid, vindt overeenkomstige toepassing.

XXXI. De **artikelen 59 en 60** worden vervangen door de volgende artikelen:

Artikel 59. Afschrijving op bedrijfsmiddelen geschiedt naar de regelen die zijn gesteld voor het tijdvak waarin ter zake van de verwerving of de verbetering van het bedrijfsmiddel verplichtingen zijn aangegaan of voortbrengingskosten zijn gemaakt, of, zo geen verplichtingen zijn aangegaan of voortbrengingskosten zijn gemaakt, het tijdvak waarin het bedrijfsmiddel is verworven of verbeterd.

Artikel 60. Verminderen van en bijtellingen bij de winst uit onderneming in verband met de aanschaffing of de verbetering van een bedrijfsmiddel geschieden naar de regelen die zijn gesteld voor het tijdvak waarin de verplichtingen zijn aangegaan of de voortbrengingskosten zijn gemaakt.

XXXII. **Artikel 66** wordt gelezen:

Artikel 66. De tabel bedoeld in artikel 45, eerste lid, is de tabel vastgesteld bij artikel 1 van de wet van 15 augustus 1955 (*Stb.* 370) zoals deze luidt na de wijziging welke is aangebracht bij de wet van 24 december 1959 (*Stb.* 497) (tabel 1960).

XXXIII. In **artikel 67** worden, onder nummering van het bestaande lid als derde lid, twee leden ingevoegd, luidende:

1. Met reserves als bedoeld zijn in de artikelen 13 en 14 worden gelijkgesteld reserves als bedoeld zijn in onderscheidenlijk artikel 10 en artikel 11 van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941.

2. Met een fusie als bedoeld is in artikel 34a wordt gelijkgesteld een fusie als bedoeld is in artikel 21a van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941.

XXXIV. **Artikel 69** wordt gelezen:

Artikel 69. De Algemene wet inzake rijksbelastingen (*Stb.* 1959, 301) wordt als volgt gewijzigd:

a. artikel 9, vijfde lid, tweede volzin, artikel 18, vierde lid, tweede volzin, en artikel 21, derde lid, tweede volzin, worden gelezen:

Het verzoek moet binnen twee maanden bij de inspecteur worden ingediend;

b. in artikel 16, eerste lid, worden de woorden „vermindering of ontheffing” vervangen door: vermindering, ontheffing of teruggaaf;

c. artikel 82 wordt gelezen:

Artikel 82. 1. In zaken waarin het bestuur van 's Rijks belastingen het proces-verbaal niet ingevolge het bepaalde in artikel 80, tweede lid, aan de officier van justitie heeft doen toekomen, geldt ten aanzien van het bestuur van 's Rijks belastingen hetgeen in artikel 118 van het Wetboek van Strafvordering ten aanzien van het openbaar ministerie is bepaald.

2. In de zaken, bedoeld in het vorige lid, wordt bij de toepassing van artikel 552a van het Wetboek van Strafvordering, alvorens het gerecht ingevolge het vierde lid van dat artikel een beschikking neemt, ook het bestuur van 's Rijks belastingen in de gelegenheid gesteld te worden gehoord en is, in afwijking van het bepaalde in artikel 552d van dat wetboek, niet het openbaar ministerie doch het bestuur van 's Rijks belastingen bevoegd tot het instellen van beroep in cassatie. De griffier van het gerecht hetwelk in die zaken ingevolge artikel 552a, vierde lid, van dat wetboek een beschikking neemt, deelt deze onverwijld mede aan het bestuur van 's Rijks belastingen.

XXXV. In **artikel 72** vervallen het vijfde en het zesde lid.

Voorts wordt, onder vernummering van het zevende en het achtste lid in vijfde en zesde lid, aan dit artikel een lid toegevoegd, luidende:

7. Beschikkingen, genomen krachtens:

a. artikel 1 van de Beschikking van Onze Minister van 28 november 1951, no. 222 (*Stcrt.* 234);

b. artikel 1 van de Beschikking van de Staatssecretaris van Financiën van 21 mei 1954, no. 197 (*Stcrt.* 98);

blijven van kracht voor de toepassing van onderscheidenlijk de artikelen 57 en 43, derde lid, van deze wet.

XXXVI. In artikel 73, derde lid, wordt „Wet op de inkomstenbelasting 1958” vervangen door: Wet op de inkomstenbelasting 1960.

Voorts wordt in artikel 53, derde lid, en in artikel 62 „Wet op de loonbelasting 1958” vervangen door: Wet op de loonbelasting 1960.

Toelichting

Ad I, IX, XII, XIII, XIV en XXIV. De in deze onderdelen vervatte wijzigingen in het aanmerkelijk-belangregime zijn in hoofdzaak reeds toegelicht in de Nota inzake de algemene herziening. Te dezer plaatse kan daarom worden volstaan met een enkele aanvullende opmerking.

De wijziging van artikel 4 heeft slechts ten doel om in de globale omschrijving, welke dat artikel geeft van het onzuivere inkomen, een kortere aanduiding te geven van de „winst uit vervreemding van niet tot het vermogen van een onderneming behorende aandelen in of winstbewijzen van een vennootschap waarin de belastingplichtige een aanmerkelijk belang heeft”. Nu dat bestanddeel van het inkomen aangeduid blijft als „winst” uit aanmerkelijk belang, is het wenselijk de in de artikelen 20, eerste lid, 21 en 26, eerste lid, voorkomende term „winst” te vervangen door: winst uit onderneming.

De nadere uitwerking in artikel 34 van het begrip winst uit aanmerkelijk belang wijkt materieel in zoverre af van die van het vervangen artikel 34, dat volgens de nieuwe omschrijving de vervreemding van een aanmerkelijk belang ook tot een fiscaal verlies kan leiden. Indien deze omstandigheid zich voordoet, wordt, zoals reeds in de vorenbedoelde Nota is toegelicht, een dergelijk verlies gecompenseerd met positieve inkomens in dier voege dat een bedrag van 20% van het verlies zoveel mogelijk wordt verrekend met de belasting over het inkomen van het jaar van vervreemding en, voor zover zulks niet mogelijk is, met de belasting over het voorafgaande jaar en de zes volgende jaren. De regeling van die bijzondere vorm van verliescompensatie is neergelegd in artikel 49b.

Het is duidelijk dat, ingeval tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen worden vervreemd nadat de vervreemder daarop reeds een liquidatie-uitkering heeft ontvangen, bij de bepaling van de omvang van het voordeel uit het aanmerkelijk belang de liquidatie-uitkering niet buiten aanmerking kan blijven. Wel dient vanzelfsprekend rekening te worden gehouden met de omstandigheid dat een gedeelte van de liquidatie-uitkering reeds is belast op de voet van artikel 22, eerste lid, letter e. Het vierde lid van artikel 34 bepaalt daarom onder meer dat de vervreemdingsprijs wordt verhoogd met dat gedeelte van de liquidatie-uitkering dat niet reeds ingevolge artikel 22, eerste lid, letter e, tot het inkomen van de vervreemder behoort.

Het in het derde lid van artikel 34 toegevoegde vereiste voor de aanwezigheid van een aanmerkelijk belang, de laatste volzin van het vierde lid en het bepaalde in het vijfde lid vonden reeds bespreking in de voren genoemde Nota. Wat het derde lid van artikel 34 betreft, verdient nog aandacht dat, mede in verband met de fiscale eenheid van echtelieden, bij de beoordeling of de belastingplichtige voor meer dan vijf percent van het nominaal gestorte kapitaal aandeelhouders is, het aandelenbezit van zijn echtgenote mede in aanmerking moet worden genomen.

Volgens het vijfde en zesde lid van het thans vervangen artikel 34 werd bij overgang van de aandelen krachtens erfrecht of huwelijksgoederenrecht de fiscale claim steeds doorgeschoven naar de verkrijger van de aandelen. Nadere bezinning

op deze regeling hebben de ondergetekenden tot de conclusie gebracht dat het wenselijk is deze doorschuiving facultatief te stellen in deze zin dat de belanghebbenden in de gelegenheid worden gesteld de claim bij overlijden of bij overgang krachtens huwelijksvermogensrecht af te rekenen op overeenkomstige wijze als zulks ook geschiedt ten aanzien van de winst bij staking van een onderneming door overlijden. Het negende lid van het nieuwe artikel 34 geeft hiervoor een voorziening.

Daarnaast menen de ondergetekenden dat er aanleiding bestaat een uitzondering op te nemen op de thans geldende regel, dat een scheiding van een nalatenschap of van een huwelijksgemeenschap steeds als een vervreemding wordt beschouwd. Vindt de scheiding betrekkelijk kort na het overlijden of de ontbinding van de gemeenschap plaats, dan wordt deze scheiding ingevolge de voorgestelde slotzin van het achtste lid niet als een vervreemding aangemerkt. Door deze bepaling wordt — op gelijke wijze als bij de doorschuiving van de fiscale claim op de voet van artikel 15, derde lid, van het ontwerp — voorkomen dat een scheiding de doorschuivingsfaciliteit zou frustreren.

Nu in dit geval aan de scheiding ook voor het fiscale recht declaratoire werking wordt toegekend, zal voor degene die bij een zodanige scheiding aandelen of winstbewijzen heeft verkregen, als verkrijgingsprijs gelden de prijs welke voor de erfflater of degene van wiens zijde de stukken in de gemeenschap zijn gevallen als verkrijgingsprijs geldt.

De in de Nota inzake de algemene herziening besproken vermindering van de belasting, welke verschuldigd is over liquidatie-uitkeringen op aandelen die tot een aanmerkelijk belang behoren, is neergelegd in artikel 49a. Zoals aldaar reeds werd opgemerkt, is de voor de aftrek gestelde voorwaarde uitsluitend opgenomen om een onjuist gebruik van de faciliteit te voorkomen. Zonder een dergelijke bepaling zou immers geveerd moeten worden voor manipulaties, die uitsluitend ten doel hebben om bij een in de toekomst te verwachten liquidatie van de vennootschap door aankoop van aandelen en voorheen niet bestaand aanmerkelijk belang te creëren en aldus van de aftrekregeling te profiteren. Het behoeft weinig betoog, dat in zodanige gevallen voor een belastingreductie geen aanleiding bestaat: van een dubbele heffing kan dan immers niet worden gesproken.

Bij artikel 34a wordt de thans in artikel 21a van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 opgenomen bijzondere regeling omtrent de vervreemding van tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen in het kader van een fusie een plaats in de nieuwe inkomstenbelasting gegeven. De redactie van de bepaling is aangepast aan die van de andere bepalingen van het wetsontwerp. De enige materiële wijziging betreft het bij het bepalen van de latere vervreemdingswinst buiten aanmerking laten van de waardestijging van in het kader van een fusie verworven aandelen of winstbewijzen die uitsluitend ingevolge de eerste volzin van het derde lid tot een aanmerkelijk belang behoren. De daarop betrekking hebbende — in de derde volzin van het derde lid vervatte — bepaling is thans zodanig geredigeerd dat die waardestijging ook ingeval van elkander opvolgende fusies buiten aanmerking blijft.

In het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 komt geen bepaling voor omtrent het tijdstip, waarop de winst uit aanmerkelijk belang geacht wordt te zijn genoten. Hoewel zulks tot dusverre bij de praktische toepassing van de wet niet als een gemis werd gevoeld, mag evenwel in een nieuwe wettelijke regeling van de inkomstenbelasting een dergelijke voorziening, naar de mening van de ondergetekenden, niet ontbreken. In het nieuwe artikel 34b is te dezer zake — voor zoveel mogelijk — aansluiting gezocht bij artikel 29 van het wetsontwerp.

De bij onderdeel XIX aangebrachte wijziging in artikel 41, eerste lid, letter c, is niet van materieel belang, doch beoogt slechts deze bepaling in redactioneel opzicht aan te passen aan andere wijzigingen van het wetsontwerp.

Ad II. Naar de tekst van artikel 8, letter b, van het wetsontwerp zou op de voor een bepaald jaar berekende vrijstel-

ling van voordelen verkregen door kwijtschelding van schulden, moeten worden teruggekomen voor zover het inkomen van de belastingplichtige in het volgende jaar negatief is. Immers dit negatieve inkomen is een „op de voet van Hoofdstuk IV te verrekenen verlies” en zou aldus achteraf het vrijgestelde voordeel verkleinen. Ten einde dit onbevredigende gevolg te voorkomen wordt thans voorgesteld het in aftrek brengen van de verliezen te beperken tot verliezen uit het verleden.

Ad III en VIII. Het aan het wetsontwerp toegevoegde artikel 17a bevat de in § 3, punt 3, van de Nota inzake de algemene herziening besproken stamrechtvrijstelling.

Deze vrijstelling, die geconstrueerd is als een aftrek ten laste van de winst, welke bij of in verband met de staking van de onderneming wordt behaald, geldt in de eerste plaats, ingeval de ondernemer die zijn onderneming overdraagt of om een andere reden staakt, of zijn weduwe als deel van de contraprestatie daarvoor een recht op periodieke uitkeringen bedingt, strekkende tot levenslange verzorging van zichzelf of zijn echtgenote, dan wel tot verzorging van zijn minderjarige kinderen. Daarnaast kan de vrijstelling eveneens toepassing vinden zo een dergelijk recht in rechtstreeks verband met de staking van de onderneming uit de in contanten genoten tegenprestatie wordt aangekocht. Het ligt in de rede dat ook in laatstbedoeld geval ter zake van de aankoop van de lijfrente, naast de onderhavige aftrek ten laste van de winst, niet tevens aanspraak kan worden gemaakt op aftrek van lijfrentepremie. In dit verband zij, verwezen naar het arrest van de Hoge Raad van 1 december 1954, B.N.B. 1955/28. Anderzijds blijft de algemene regeling voor de aftrek van lijfrentepremie volledig van kracht, indien of voor zover de getroffen regeling niet zou voldoen aan de in artikel 17a gestelde vereisten.

Wat betreft de nadere beperkingen waaraan de vrijstelling is gebonden, zij nog het volgende opgemerkt.

De in letter *a* geformuleerde voorwaarde brengt tot uitdrukking dat de getroffen voorziening het karakter moet hebben van een verzorging van de ondernemer zelf dan wel van zijn weduwe en minderjarige kinderen. De bij het tweede lid voorgestelde ministeriële bevoegdheid opent de mogelijkheid om, met behoud van de verzorgingsgedachte, de stamrechtvrijstelling eveneens te doen gelden indien de voorziening zich tot andere personen uitstrekt ten aanzien van wie de ondernemer maatschappelijk een verzorgingsplicht heeft. In dit verband kan onder meer worden gedacht aan de ouders van een ongetrouwde ondernemer en aan studerende meerderjarige kinderen van de ondernemer.

Overeenkomstig de opzet van de regeling stelt het bepaalde onder letter *b* de eis dat de periodieke uitkeringen op geen andere wijze eindigen dan bij het overlijden van de in letter *a* bedoelde gerechtigden. Voor de kinderen, ten aanzien van wie de verzorgingsplicht in het algemeen slechts gedurende hun minderjarigheid bestaat, is daaraan tevens deze beperking toegevoegd dat de bedongen uitkeringen bij hun meerderjarigheid ophouden.

De bepaling onder *c* welke eist dat de uitkeringen ten behoeve van de ondernemer zelf terstond een aanvang nemen, is uitvloeisel van de verzorgingsgedachte en beoogt tevens een verkeerd gebruik van de vrijstelling te keren. Aan de voorwaarde van het dadelijk ingaan is eveneens voldaan indien de ondernemer zelf terstond ingaande periodieke uitkeringen verkrijgt met het beding dat de uitkeringen bij zijn overlijden overgaan op zijn weduwe of zijn minderjarige kinderen. Heeft de ondernemer echter uitsluitend ten behoeve van zijn weduwe en/of kinderen een voorziening getroffen, dan bestaat de aanspraak op de stamrechtvrijstelling eveneens indien de periodieke uitkeringen pas bij het overlijden van de ondernemer aanvangen.

Naar de mening van de ondergetekenden bestaat er geen aanleiding om, indien de onderwerpelijke, bijzondere vrijstelling toepassing vindt, deze te laten cumuleren met de bestaande, algemene vrijstelling van f 7 500 van de winst bij staking van

de onderneming. Een dergelijke dubbele winstvrijstelling wordt voorkomen door de wijziging welke is aangebracht in artikel 8, letter *c*.

Opgemerkt zij nog dat, ingeval bij overlijden van de ondernemer ingevolge artikel 15, derde lid, een fiscale afrekening achterwege blijft, de onderwerpelijke vrijstelling geen toepassing vindt, evenmin als in een zodanig geval aanspraak bestaat op de vrijstelling van f 7 500 bij staking van de onderneming. Uit de tweede volzin van artikel 15, derde lid, blijkt immers dat in dit geval de onderneming niet is gestaakt.

Ad IV en V. Het aan artikel 10 toegevoegde vijfde lid en het aan artikel 11 toegevoegde elfde lid beogen de regelingen met betrekking tot de beperking en het buiten toepassing stellen van de vervroegde afschrijving en de investeringsaftrek aan te passen aan de bestaande bepalingen, zoals deze tot stand zijn gekomen bij de wet van 31 december 1958 (*Stb.* 651).

In de Nota inzake de algemene herziening is reeds vermeld om welke redenen wordt voorgesteld de grens voor de investeringsaftrek van f 3 000 te verlagen tot f 2 000.

De invoering van het nieuwe vierde lid van artikel 11 breidt de investeringsfaciliteit uit tot grondverbeteringen die geen blijvende waardevermeerdering ten gevolge hebben. Deze uitbreiding is vooral van betekenis voor verbeteringen van landbouwgronden door drainage- of bevoeiingssystemen, als ook voor het aanbrengen van damwanden en kademuren ter verbetering van niet-agrarische gronden. Dit toch zijn verbeteringen die geen blijvende waardevermeerdering van de grond ten gevolge hebben en waarop dan ook — naar de in de nieuwe voorziening gekozen formulering — pleegt te worden afgeschreven. De bepaling is voorts aldus geredigeerd dat zij toepassing vindt zowel voor de eigenaar van de verbeterde grond als voor degene die krachtens een huur- of pachtrecht de grond in zijn onderneming gebruikt.

De vervanging in het vernummerde vierde lid en in het vernummerde vijfde lid, eerste volzin, van artikel 11, van het woord „bedrijfsmiddel” door het woord: zaak, houdt verband met de omstandigheid dat het tweede lid de desinvesteringsbijtelling niet koppelt aan de vervreemding van „een bedrijfsmiddel”, maar aan de vervreemding van een zaak.

Ad VI. Dit artikel strekt tot verbetering van een tweetal misstellingen in artikel 14 van het ontwerp.

Ad VII. De in dit onderdeel vervatte wijziging, volgens welke de in artikel 15, tweede lid, bedoelde fictieve overdracht niet zal gelden voor de toepassing van artikel 11, heeft ten doel een desinvesteringsbijtelling ter zake van de ontbinding van een huwelijksgemeenschap, anders dan door het overlijden van de ondernemer, achterwege te doen blijven, evenals zulks volgens het eerste lid van artikel 15 het geval is bij overlijden van de ondernemer.

Ad X. Het bij dit onderdeel ingevoegde artikel heeft ten doel de prijzen uit loterijen en andere kansspelen, welke in de particuliere sfeer worden behaald, van de heffing van inkomstenbelasting uit te sluiten. Door deze wijziging wordt de werkingsfeer van de inkomstenbelasting ten opzichte van de loterijbelasting op een zelfde wijze afgebakend als is voorgesteld in artikel 12, onder letter *a*, van het ontwerp van de Wet op de loterijbelasting.

Ad XI. Deze wijziging beoogt de redactie van artikel 28 in overeenstemming te brengen met de bedoeling van de bepaling, zoals deze tot uitdrukking is gebracht in de memorie van toelichting bij het wetsontwerp op pag. 42, rechterkolom, ad artikel 28.

Ad XVI. De wijziging van artikel 37, eerste lid, letter *d*, is noodzakelijk geworden door de inmiddels in werking getreden Algemene Weduwen- en Wezenwet (*Stb.* 1959, 139). Zij maakt — op gelijke voet als bij het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 is geschied — aftrek als persoonlijke verplichting mogelijk voor de ingevolge deze wet betaalde premies.

Het nieuw voorgestelde vierde lid strekt ertoe de premies ingevolge de sociale volksverzekeringen aftrekbaar te stellen voor de belastingplichtige bij wie het inkomen waarover deze

premies worden geheven, belast wordt. Door deze bepaling wordt tevens voorkomen dat de in het tweede en derde lid van artikel 5 neergelegde regeling tot gevolg zou kunnen hebben dat ingeval het kind opbrengst uit dienstbetrekking geniet de evenbedoelde premies zowel bij de ouder als bij het kind als persoonlijke verplichting in aftrek zouden kunnen worden gebracht.

Ad XVII en XXIX. De in deze onderdelen vervatte wijzigingen behoeven naar het oordeel van de ondergetekenden na de bespreking in de Nota inzake de algemene herziening geen nadere toelichting.

Ad XVIII en XIX. De wijziging van artikel 40, derde lid, heeft — naast de toevoeging van de premies ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet — ten doel met het oog op artikel 5 ook voor de buitenlandse belastingplichtigen het begrip „persoonlijke verplichting” met zoveel woorden te introduceren.

De wijziging van het vierde lid van artikel 40 en van artikel 41, eerste lid, letter *a*, is niet van materieel belang, doch beoogt slechts een verbetering van de systematiek van de artikelen 40 en 41.

De wijzigingen van artikel 41, eerste lid, onder 5°, en van het eerste lid, letter *c*, vloeien voort uit de reeds besproken wijziging van de bepalingen welke op het aanmerkelijk-belangregime betrekking hebben.

Het thans vervangen derde lid van artikel 41 was niet bedoeld als afbakening van de werkingssfeer van de Nederlandse belastingwetgeving, doch beoogde slechts een wettelijke grondslag te geven voor belastingheffing in die gevallen, waarin bij een verdrag ter voorkoming van dubbele belasting de onderhavige bestanddelen van het inkomen aan Nederland ter belasting zijn toegewezen.

Inmiddels wint internationaal de gedachte steeds meer veld dat de beloning van scheepspersoneel belast dient te worden in de Staat waar de leiding van de onderneming is gevestigd. Ook in het Fiscale Comité van de O.E.E.S. is deze gedachte aanvaard.

Hoewel de ondergetekenden voor een volledige aansluiting in de nationale wetgeving bij dit voor Nederland nieuwe standpunt de tijd nog niet rijp achten, menen zij dat een meer beperkte aanvaarding toch wel aanbeveling verdient. Zij hebben daarbij met name het oog op Nederlanders, zonder fiscale woonplaats buiten Nederland, die werkzaam zijn op schepen van Nederlandse maatschappijen, welke niet binnen Nederland hun thuishaven hebben. Deze leden van het scheepspersoneel bleven tot nu toe veelal vrij van belasting naar het loon. Het gaat hier om een categorie van personen die nog wezenlijk behoren tot de Nederlandse economische en sociale sfeer, niet alleen omdat ze werkzaam zijn op schepen van een Nederlandse onderneming, maar omdat ze bovendien de Nederlandse nationaliteit bezitten en tevens buiten Nederland geen woonplaats hebben op grond waarvan ze voor hun loon aan belasting zijn onderworpen. Dit komt mede tot uitdrukking in het feit dat deze leden van het scheepspersoneel krachtens de Algemene Maatregel van Bestuur van 10 juli 1959 (*Stb.* 230) verzekerd zijn in de zin van de Algemene Ouderdomswet en de Algemene Weduwen- en Wezenwet. Het komt de ondergetekenden dan ook voor dat althans met betrekking tot de vorenbedoelde categorie van op schepen tewerkgestelden aanleiding bestaat in de wetgeving aansluiting te zoeken bij het hiervoor bedoelde.

De nieuwe bepaling beoogt niet de werkingssfeer van de Nederlandse belastingwetgeving principieel uit te breiden. Haar strekking is veeleer een einde te maken aan de ook uit een oogpunt van arbeidsvrede op de schepen ongewenste situatie dat de vorenbedoelde leden van het scheepspersoneel terzake van hun loon nergens belast worden. Indien dit loon elders aan belasting is onderworpen, treedt Nederland dan ook terug. De in dit lid vervatte bepaling kan derhalve geen aanleiding geven tot het optreden van dubbele belasting.

Ad XX. De bij dit onderdeel ingevoegde bepaling heeft ten doel de reeds thans ingevolge de beschikking van de

Staatssecretaris van Financiën van 21 mei 1954, no. 197, (*Stert.* 1954, 98) bestaande mogelijkheid te handhaven om een te hoog vastgesteld aanloopverlies te herzien. Aangezien die herziening volgens het nieuwe vijfde lid van artikel 44 geschiedt bij uitspraak van de inspecteur kan daartegen ingevolge artikel 26 van de Algemene Wet in beroep worden gekomen bij de administratieve rechter.

Ad XXI. De bij dit onderdeel voorgestelde verruiming van de aftrek voor de gehuwde werkende vrouw is reeds toegelicht in de Nota inzake de algemene herziening. Wat de buitenlandse belastingplichtige betreft, is de aftrek, naar de mening van de ondergetekenden, slechts op haar plaats, voor zover de werkzaamheden van zijn echtgenote in de Nederlandse belastingssfeer vallen. Aan het tweede lid van artikel 45 is daarom een bepaling toegevoegd, volgens welke de werkzaamheden van de echtgenote van de buitenlandse belastingplichtige slechts in aanmerking wordt genomen voor zover de opbrengst daarvan tot het binnenlandse onzuivere inkomen behoort.

Ad XXII. In de Nota inzake de algemene herziening zijn de beweegredenen aangegeven welke ertoe hebben geleid voor te stellen dat de winst uit aanmerkelijk belang en de eindafrekeningswinst bij overlijden van de ondernemer worden belast naar een tarief van 20%.

In geval van inkoop van tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen valt ingevolge artikel 34, eerste lid, het voordeel uit de vervreemding niet onder de winst uit aanmerkelijk belang doch onder de inkomsten uit vermogen. Dit komt de ondergetekenden ook juist voor omdat, zoals ook de Hoge Raad onder het bestaande Besluit leert, een inkoop van eigen aandelen boven pari — afgezien van gevallen als die waarin de aandelen als voorbijgaande belegging worden verworven — voor de aandeelhouder, onverschillig of de aandelen al dan niet tot een aanmerkelijk belang behoren, een winstuitdeling is. Het proportionele tarief kan daarom geen toepassing vinden. De ondergetekenden zijn echter bereid om, met toepassing van de hardheidsclausule, in bijzondere gevallen een tariefsmatiging tot stand te brengen. Hierbij valt bijv. te denken aan het geval dat de houder van een aanmerkelijk belang, als gevolg van statutaire bepalingen, zijn aandelenbezit niet rechtstreeks aan een derde kan overdragen, doch gedwongen is de aandelen eerst aan de naamloze vennootschap te verkopen die ze op haar beurt aan een derde doorverkoopt.

Ad XXIII. Deze wijziging van redactionele aard is slechts aangebracht ten einde in artikel 5 van het ontwerp van de Wet op de dividendbelasting 1960 met een eenvoudige verwijzing naar artikel 49 van het wetsontwerp inzake de inkomstenbelasting te kunnen volstaan.

Ad XXV en XV. De wijziging van het eerste lid van artikel 51 opent de mogelijkheid om in gevallen, waarin een prijs uit een loterij of ander kansspel deel uitmaakt van de winst van een onderneming, de op die prijs ingehouden loterijbelasting te verrekenen met de aanslag in de inkomstenbelasting. In verband met deze bepaling, die overeenstemt met de wijziging, voorgesteld in artikel 12, letter *b*, van het ontwerp van de Wet op de loterijbelasting, is bij onderdeel XV van de onderwerpelijke nota ook artikel 36, eerste volzin, aangepast.

De in het nieuwe tweede lid van artikel 51 opgenomen regeling voor de teruggaaf van dividendbelasting, loonbelasting en loterijbelasting is reeds toegelicht in § 3, onderdeel 8, van de Nota inzake de algemene herziening. In de zin van dit tweede lid is geen belasting verschuldigd in alle gevallen waarin het bedrag waarnaar de belasting wordt berekend beneden het belastbare minimum blijft. De teruggaaf geschiedt op een door de belastingplichtige gedane aangifte. Hiermede wordt beoogd artikel 68 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen mede van toepassing te doen zijn op de gegevens welke bij een verzoek om teruggaaf op grond van artikel 51, tweede lid, of artikel 52, eerste lid, worden verstrekt.

Ad XXVI. De verhoging van de aanslaggrens van artikel 52, eerste lid, van het ontwerp tot f 7 450 is in overeenstemming met de aanhangige wijziging van artikel 54 van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941.

Voorts is in de nieuw voorgestelde tekst van artikel 52, eerste lid, belichaamd de in § 3, onderdeel 8, van de Nota inzake de algemene herziening besproken teruggaaf van dividendbelasting aan loontrekkers die, hoezeer hun inkomen het belastbare minimum te boven gaat, niet in de inkomstenbelasting worden aangeslagen. Deze teruggaaf is geëffectueerd door in deze gevallen slechts voor de geheven loonbelasting verrekking achterwege te laten en met betrekking tot de overige voorheffingen het tweede lid van artikel 51 van overeenkomstige toepassing te verklaren. Dientengevolge zal zo de laatstbedoelde voorheffingen het in deze bepaling genoemde bedrag van f 10 te boven gaan, volledige teruggaaf daarvan kunnen plaats vinden.

Bij de behandeling van het wetsontwerp tot wijziging van de inkomstenbelasting en van de loonbelasting (Zitting 1959—1960—5853, stuk nr. 5) is reeds te kennen gegeven dat nu de loongrens voor de sociale verzekering jaarlijks een automatische wijziging kan ondergaan, de algemene herziening van de belastingwetgeving de aangewezen gelegenheid is om de mogelijkheid te openen de aanslaggrens bij algemene maatregel van bestuur te wijzigen. De daartoe voorgestelde voorziening is opgenomen in een aan artikel 52 toe te voegen derde lid. Hierbij zij nog aangetekend dat de aanslaggrens beheerst wordt door belastingtechnische overwegingen en dat zij dus niet noodzakelijkerwijs de loongrens voor de sociale verzekering zal behoeven te volgen.

Ad XXVII. Deze bepaling beoogt te voorkomen dat de belastingvermindering ter zake van een verlies uit aanmerkelijk belang niet zou kunnen worden geëffectueerd in gevallen waarin volgens artikel 52 van het wetsontwerp geen aanslag wordt opgelegd. In tegenstelling tot hetgeen volgens het bepaalde onder letter *b* van artikel 53 ten aanzien van gewone verliezen geldt, is aan het nieuw toegevoegde onderdeel *c* geen minimumgrens gesteld aan de omvang van het verlies uit aanmerkelijk belang, omdat een zodanig verlies in de regel toch wel een bedrag van f 300 te boven zal gaan.

Ad XXVIII. De wijziging van artikel 56 strekt ertoe het in dat artikel bepaalde, overeenkomstig de bedoeling van de regeling, slechts te doen gelden ten aanzien van onroerende goederen welke op de voet van de Natuurschoonwet bij beschikking van de Ministers van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen en van Financiën zijn aangemerkt als landgoederen in de zin van die wet.

Ad XXX. De bij dit onderdeel ingevoegde bepaling heeft dezelfde strekking als het bij onderdeel XX ingevoegde vijfde lid van artikel 44.

Ad XXXI. Dit onderdeel beoogt louter de redactie van de artikelen 59 en 60 te wijzigen in dier voege, dat deze bepalingen nu tevens de overgangsregeling van artikel 72, vijfde en zesde

lid bevatten. In verband daarmee is laatstbedoelde regeling bij de eerste volzin van onderdeel XXXV vervallen.

Ad XXXII. De wijziging is een gevolg van de herziening van het tarief voor ongehuwden met ingang van het jaar 1960.

Ad XXXIII. Bij dit onderdeel zijn in artikel 67 twee nieuwe leden ingevoegd, welke bepalingen van overgangsrecht bevatten, betrekking hebbende op de bestemmingsreserve, de vervangingsreserve en de fusieregeling.

Ad XXXIV. De invoeging van letter *a* strekt tot het wegnemen van een in de Algemene wet inzake rijksbelastingen tijdens de parlementaire behandeling geslopen omissie, hierin bestaande dat de tweede volzin van artikel 9, vijfde lid, van artikel 18, vierde lid, en van artikel 21, derde lid, niet zijn aangepast aan een wijziging, aangebracht in de aan de genoemde bepalingen voorafgaande leden van de betreffende artikelen. De aan artikel 140, tweede lid, van het ontwerp van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen ontleende nieuwe tekst voor deze tweede volzin, heft de bestaande onvolkomenheid op.

De invoeging van letter *c* is noodzakelijk geworden doordat op 1 februari 1959 in werking is getreden de wet van 22 mei 1958, (*Stb.* 296), houdende wijziging van de bepalingen betreffende verbeurdverklaring en inbeslagname. De voorgestelde nieuwe tekst voor artikel 82 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen komt overeen met die van artikel 208 van het ontwerp van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen.

Ad XXXV. Volgens dit onderdeel blijven de onder de werking van het Besluit genomen beschikkingen tot vaststelling van de onbelaste reserve en het peilvermogen, alsmede die tot vaststelling van de — onbeperkt verrekenbare — aanloopverliezen van kracht voor de nieuwe wet op de inkomstenbelasting.

Ad XXXVI. Deze wijziging beoogt de samenhang tussen de ontwerpen betreffende de belastingheffing naar inkomen, winst en vermogen tot uitdrukking te brengen door in de citeertitels eenzelfde jaartal op te nemen.

Ten slotte zij nog aangetekend dat, nu ook de tweede ondergetekende verantwoordelijkheid draagt voor het gehele complex van de thans aanhangige, tot de algemene herziening behorende wetsontwerpen, te zijner tijd uiteraard ook de wetten op de inkomstenbelasting, de loonbelasting en de vermogensbelasting, waarvan de ontwerpen reeds door het vorige Kabinet zijn ingediend, door hem zullen worden medeondertekend.

De Minister van Financiën,

J. ZIJLSTRA.

De Staatssecretaris van Financiën,

VAN DEN BERGE.